

TITO JE ZLOČINAC

KOD MARIBORA BOŽIDAR MINIĆ IZJAVIO DA JE METKOM U POTILJAK UBIO 2.040 LJUDI, PETAR MILENKOVIĆ 400 PETAR KUNDAK 800 (U jarku 2 km dužine ubijeno više od 24.000 ljudi)

Maribor

<https://komunistickizlocini.net/.../kod-maribora-bozidar.../>

https://komunistickizlocini.net/2022/07/06/kod-maribora-bozidar-minic-izjavio-da-je-metkom-u-potiljak-ubio-2-040-ljudi-petar-milenkovic-400-petar-kundak-800-u-jarku-2-km-duzine-ubijeno-vise-od-24-000-ljudi/?fbclid=IwAR0dC-g-XY8d599pHRFPyfGwFEXVEZp5rtwW8BAA7IqRppM_J0Pqv4DVyM4

Zarobljenici s Križnog puta

O ubojstvima koja su bila izvršena u okolici Maribora od strane Titovih partizana 1945. godine, postoje brojna svjedočanstva preživjelih svjedoka, tako Svjedok br. 30, kojega su partizani silom mobilizirali, bio je nazočan pokolju, koji je izvršila VI. proleterska brigada iz Bosne, na 7. kilometru od Maribora, gdje su se nalazili antitankovski jarci. Tamo su vodili zarobljenike i izbjeglice u grupama od po 100 ljudi, svlačili ih, oduzimali im satove, prstenje i sve vrijedne predmete. Bili su ozada vezani žicom i onda su ih trpali na kamione, koji su bili obilježeni znakovima Crvenog Križa. Svjedok je bio jedan od stražara, koji su pratili jedan od spomenutih kamiona. Kad su stigli u susjednu šumu, našli su se pred jedno desetak ljudi s puškama, spremnim na pucanje.

“U onom času — veli svjedok — čuo sam pucnjavu strojnica i automatskih revolvera, jauk i poziv u pomoć. Kad sam se malo pribrao od tresnje u kamionu, čuo sam viku: „Neka izađu prva trojica i ostali neka čekaju”. Čim su prvi iskočili, dočekali su ih batinama, palicama, udarcima nogu, lupali su ih po glavi, po licu i u želudac tako okrutno, da nisam više mogao gledati tu strahotu. Nekima su oči iskakale iz raspolovljene lubanje. Među krvnicima bilo je malodobnika od 12 i 15

godina, žena i naoružanih civila. Usupnut ovim strašnim prizorom, nisam odmah ni primijetio jedan jarak (antitankovski) od 3 metra dubine i 4 širine, a da mu se nije moglo vidjeti kraj ni s lijeve ni desne strane. Bio je zatrpan do polovice leševima po trojice svezanih, jednih preko drugih, isprevtanih, izobličanih, a nekima je manjkala polovica glave, goli. Neki su ležali u dnu jarka, zatrpani s 5 ili 6 redova ubijenih, i jaukali: „Ubijte me, jer sam još živ”. Krvnici su se cinički rugali: „Mi nikoga ne ubijamo, mi želimo da svi žive”. Bio sam zaprepašten. Prva trojica, koju sam pratio u kamionu, bili su napola mrtvi. Donijeli su ih na rub jarka. Zatim drugu trojicu, i tako redom. Neki, još uvijek pri svijesti, klicali su: »Živjela Hrvatska”. Neki su molili: „Bože moj, Isuse i Marijo, pomozite mi”. Među krvnicima došaptavanja, rujanje i smijeh. Ozada su ih turali na rub jarka. Tamo su čekali krvnici, naslonjene noge na leševe. Jedan daje nalog: „Pucaj”. Krvnici pucaju u zatiljak i u isto vrijeme guraju u jarak na druge leševe. Tako su se redom ispražnjavali kamioni dan za danom...”

Zapovjednik je pitao vojnike straže — to veli isti svjedok — da li žele strijeljati, ali „malo ih se je prijavilo”, po koji Srbin, koji je do jučer bio četnik. Ubijali su 15 do 20 ljudi”.

Morao sam, s drugom trojicom — veli ovaj svjedok — napuniti pištolj zapovjednika bataljuna, Božidara Minića. Punili smo pištolje za njega. On je brojio metke, i navečer je izjavio, da je bio ubio 2 040 ljudi. Vidjevši to, politički komesar, Petar Milenković, pohvalio se je, da je on bio ubio oko 400 osoba, a njegov zamjenik Petar Kundak je nadodao: „Moj zapovjednice, ja ni manje ni više nego dvaput toliko”.

Slijedećeg dana nastavili su ubijanjem drugi. Bio je to treći dan ubijanja i stalno je u službi bilo 30 kamiona Crvenog Križa, koji su dovozili zarobljenike. Četvrti dan je jedinica, u kojoj je služio svjedok br. 30, dobila nalog, da zatrpa jarak pun leševa.

„Htio sam provjeriti dužinu jarka, ali jedan vojnik mi je rekao, da ne bih imao vremena, jer bi mi uzelo više od 20 minuta, da ga obiđem s jednog kraja na drugi, jer je jarak imao više od 2 km dužine. Pitao sam ga, da li je jarak na svim mjestima bio ovako pun leševa, a on mi je odgovorio, da je po prilici bilo tako posvuda. Samo na jednom mjestu bilo je 11 žena, golih, svezanih žicom i mučenih prije strijeljanja. Držale su se junački i klicale su hrvatskoj narodnoj nezavisnosti.

Vjerujem onome, koji mi je to rekao, jer je bio partizan kao i ja. Moja je jedinica zatrpala jarak uz pomoć drugih jedinica naše brigade. Konačno smo izašli iz onog zakloništa i došli u Maribor, koji je bio udaljen 7 kilometara. Prema onome, što su pričali komandant i komesar, na onom mjestu bilo je ubijeno više od 24 000 ljudi”.

Izvor: **Vinko Nikolić**

Bleiburška tragedija hrvatskoga Naroda, Munchen - Barcelona, 1976.

Uredništvo/komunistickizlocini.net